

Publicerad 2009-03-10 00:01 av Expanimo

Varsågod, tag en nypa salt.

Jag är så trött på kärleken

och jag är

så fruktansvärt

lika lite arg

som bara en sårad

kan bli

skadad

i alla kanter

jag aldrig blivit

hållen i

för jag fogar mig visst

tills jag flyr

och jag vaktar min tunga

tills jag talar falskt

i tungor

och spyr

mina ord

inte ett dugg vackert

eller poetiskt

och jag skriver verkligen

så enkelt

att till och med jag

ska förstå

för jag har ju inga hemligheter

mer

än att jag fruktar

att skriva mig öppen

så här

som det sår

jag gett
att salta lite extra i

till såna
jag bara råkat
falla mot

fångad i ett enda stort
och tragiskt
frågetecken

när de andra
som smekte så lent
med honung och så
de som viskade
så där fint
med
ömma ord

och de
som borde vara så
älskvärda

i mina mörklagda ögon

det är dem jag söker
det är dem

jag inte ser

och ja
jag är förblindad
och jag hatar verkligen
att hata
så jag hatar
att säga det nu

men jag tror inte längre
på kärleken

för inga löften

jag inte håller
kan jag någonsin
be om

så jag ber inte
jag vädjar nu
snälla övertyga mig
någon

säg att jag har fel
någon

säg

du är vacker
och vi ska älska där
i månskenet
och vi ska skriva en bok
tillsammans

ja, om alla våra liv
om alla våra
äventyr

och vi ska älska
så passionerat
och hårt
att var vi än
finner oss

i evighetens evighet

finner vi oss alltid
så nära
att varenda poet
kan fortsätta leva
sårad

men ändå skriva sånger

för de ser det

med egna ögon
att det finns de
som trotsar lagar
och hela mänskligheten
när det finns de

som oss

som får andra att må
som jag mår
idag.

Så kära
älskade poet

säg att jag har fel

säg att jag bara är vacker
som jag är

säg att jag inte blir bitter
säg inte hela

sanningen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Expanimo med Poeter.se id #11968 innehar upphovsrätten